

ਸਮਝੌਤਾ ਜੋ ਇਸ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਕਿਰਾਇਆ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਵਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਕਿਰਾਇਆ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ।

(18) ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਲ 1976 ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਰੁਪਏ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 200 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੇ 1970-71 ਦੇ ਮੁੱਲ ਸੂਚਕਾਂਕ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਾਲ 1976 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਮਤ ਸੂਚਕ ਅੰਕ 172.4 ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਾਲ 1989 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਲ 1988 ਵਿੱਚ ਕੀਮਤ ਸੂਚਕ ਅੰਕ 428.8 ਸੀ। ਗੋਲਾ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਯੋਗਿੰਦਰ ਮੋਹਨ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, 1997 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 1836, 13 ਅਗਸਤ, 1999 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਰਾਇਆ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਹੈ। 328 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(19) ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਰਿਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਵੀ.ਐਮ ਜੈਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬੱਗਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1999 ਦਾ CWP ਨੰ. 1656

27 ਅਗਸਤ, 1999

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ 226/227—ਬਿਜਲੀ (ਸਪਲਾਈ) ਐਕਟ, 1948—ਐੱਸ.

79—ਅਪਗੰਗਤਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ (ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ) ਐਕਟ, 1995 - ਐੱਸ. 32 ਅਤੇ 33 — ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ—85 ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ — ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ਼ਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਨਹੀਂ — ਸਰਕਾਰ, ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ਼ਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 3% ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ਼-ਜਨਰਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੋਸਟ ਲਈ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਲਿਖਤੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟੈਸਟ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ—ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ — ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਪਾਹਜ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਨਹੀਂ —ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ — ਜਵਾਬਦਾਰਤਾ—ਬੋਰਡ ਨੇ 3% ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ।

ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ "ਰਾਜ ਵਿੱਚ" ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਵਿੱਚ 3% ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ। ਅੰਗਰੀਣ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ 1995 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਵਿਵਸਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ

ਐਕਟ. 100 ਪੁਆਇੰਟ ਰੋਸਟਰ ਵਿੱਚ ਪੁਆਇੰਟ 11, 40 ਅਤੇ 71 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਕਲਾਸ I ਅਤੇ II ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪਰਾ 21)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1995 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 32 ਅਤੇ 33 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ, ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਰੇ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ" ਕੋਲ ਹੈ। ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ. ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 1995 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ "ਸਿਰਫ ਮਨਿਸਟੀਰੀਅਲ ਸਟਾਫ, ਅਕਾਊਂਟ ਸਟਾਫ ਅਤੇ ਚਪੜਾਸੀ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ" ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਜੋ ਕਿ ਕਲਾਸ II ਦੀ ਪੋਸਟ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ 3% ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਹੋਈ। ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ 24)

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਕਲਾ. 226/227—ਬਿਜਲੀ (ਸਪਲਾਈ) ਐਕਟ, 1948—ਐੱਸ. 5 —ਅਪਗੰਗਤਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ (ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ) ਐਕਟ, 1995 —ਐੱਸ.ਐੱਸ. 22 ਅਤੇ 33— ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ—ਸੰਸਦ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਹੈ।-ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਭਾਵੇਂ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।-ਬੋਰਡ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਹੈ। ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਾਵੇਂ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਆਦਿ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਰਕਾਰ ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੋਰਡ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼

ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

(ਪਰਾ 37)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੁਮਾਰ ਸੇਠੀ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜੇ.ਕੇ. ਸਿੱਬਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸਨ

ਐਚ.ਐਸ ਮੱਤੋਵਾਲ, ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ ਐਮ.ਸੀ. ਬੇਰੀ ਨਾਲ, ਡੀ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ, ਪੀ.ਐਸ. ਬਿਆੜਾ,
ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪੋਲੀਓ ਪੀੜਤ ਨੇ ਅਪਾਹਜ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। 60% ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਘਾਟ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੈਜੂਏਸ਼ਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਲ 1998 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀਆਂ 100 ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਭਰਤੀ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸੀ। ਕੁਝ ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ, ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ, ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕਾਂ, ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸਨ। . ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ ਰਾਖਵੀਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ "ਆਮ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ" ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਪਈ। ਉਹ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ। ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਨਤੀਜਾ 11 ਜਨਵਰੀ, 1999 ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਸਕੱਤਰ (ਰਿਕਰੂਟਮੈਂਟ) ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ) ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ 85 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗਰੀਣ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸੀਟਾਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ , - 21 ਅਗਸਤ, 1997 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੋਸਟਰ ਪੁਆਇੰਟ 11, 40 ਅਤੇ 71 ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਦਾਇਤਾਂ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਅਪਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਸਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਤਿੰਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ "ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ" ਦੇ ਕੋਟੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(3) ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ (ਭਰਤੀ) ਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਰਾਹੀਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ 2 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਸਰਕੂਲਰ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ , - ਮਿਤੀ 15 ਸਤੰਬਰ, 1997 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਦਾਇਤਾਂ "ਮੰਤਰੀ ਸਟਾਫ, ਅਕਾਊਂਟਸ ਸਟਾਫ ਦੇ ਕੇਡਰ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸ I, II, III ਅਤੇ IV ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਚਪੜਾਸੀ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ। ਤਕਨੀਕੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਤਕਨੀਕੀ. 38 ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ

'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਗੈਰ-ਤਕਨੀਕੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਰਾਖਵੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਵਿੱਚ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ "ਆਮ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਨੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੰਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਟਰੇਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ 85 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 83 ਉਮੀਦਵਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ"। ਇਹਨਾਂ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ, ਜਵਾਬਦਾਰਤਾ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਰਿਪਲੀਕਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ "ਅਪੰਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ) ਐਕਟ, 1995" ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 1996 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤਕਨੀਕੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਤਕਨੀਕੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ

ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਛੋਟ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ"। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਤੋਂ ਕੋਈ ਛੋਟ", ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਸਾਰੀਆਂ ਤਕਨੀਕੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਤਕਨੀਕੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਸਰਕੂਲਰ ਅਨੁਬੰਧ R2/1 ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। "ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਕਨੀਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਟੇਬਲ ਵਰਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ ਫੀਲਡ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਰਗੇ ਤਕਨੀਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦ ਵਿਭਾਗ, ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਵਿਭਾਗ, ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 3 ਜੂਨ, 1998 ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਬਿਜਲੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਰੋਸਟਰ ਰਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਉਪਲਬਧ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪਡੇਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕੋਟੇ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

(5) ਇਹ ਕੇਸ 4 ਜੂਨ, 1999 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ (ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਐਨ.ਕੇ. ਅਗਰਵਾਲ, ਜੇ. ਜੇ.) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 3% ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 1995 ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 1997 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 6 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਦਿਨ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ (ਭਰਤੀ) ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਕੇ. ਗੁਪਤਾ ਵੱਲੋਂ 5 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਿਸਨੇ ਜਨਰਲ ਕੈਟਾਗਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ/ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਅਧੀਨ ਤਾਇਨਾਤ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ..." ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੰਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਅਸਾਮੀਆਂ

ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਅਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਨਰਲ ਕੈਟਾਗਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ 1995 ਦਾ ਐਕਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਛਾਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 3% ਰਾਖਵੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਲ 1998 ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ, "ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ 1995 ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(6) ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ/ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ-III ਵਿੱਚ 15 ਫਰਵਰੀ, 1999 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੋਰਡ ਨੇ ਸਰਵਿਸ ਆਫ਼ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ (ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ) ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਹਨ।, 1965 ਬਿਜਲੀ (ਸਪਲਾਈ) ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 79 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 9 ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪੋਸਟ ਦੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਫਿੱਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 60% ਅਪੰਗਤਾ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(7) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 16 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਅਤੇ 24 ਨਵੰਬਰ, 1982 ਤੋਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀ III ਅਤੇ IV ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਵਿੱਚ 38 ਦਾ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।" ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਕੁਝ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਨਾਖਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 1 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ।.....
4 ਮਈ, 1966 ਅਤੇ .....ਮਿਤੀ 15 ਫਰਵਰੀ, 1999 ਨੂੰ .....ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਕਲਾਸ I ਅਤੇ II ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਰਗਰਮ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਅੱਜ ਤੱਕ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਕਲਾਸ I ਅਤੇ II ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪੋਸਟ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਕੇ ਸਿੱਥਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ, 2 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ 38 ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਲਾਸ I ਅਤੇ II ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਰੋਸਟਰ ਪ੍ਰਾਐਂਟ 11, 40 ਅਤੇ 71 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਤਕਨੀਕੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਬੋਰਡ ਦੀ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 1995 ਦਾ ਐਕਟ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ

ਸਮਝਿਆ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੋਰਡ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਤਿੰਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਰੱਖੇ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਗਲਤੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(9) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਮੱਤੋਵਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਪੰਗ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ

ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਇਕ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

(10). ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬਾਈਬਲ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੌਕੇ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦ 38 ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨੂੰ "ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਮੌਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ" ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ' ਧਾਰਾ 39 ਦੁਆਰਾ, ਰਾਜ ਨੂੰ ".....ਆਜ਼ੀਵਿਕਾ ਦੇ ਢੁਕਵੇਂ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ..... " ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਨੁਛੇਦ 41 ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰੀ, ਬੁਢਾਪਾ, ਬਿਮਾਰੀ ਅਤੇ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ, ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਜ ਬਰਾਬਰੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਸਮਰਥਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ।

(11) ਦਸੰਬਰ 1992 ਵਿੱਚ, ਏਸ਼ੀਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਲਈ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਬੈਠਕ ਬੀਜਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸਨੇ "ਏਸ਼ੀਅਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਪਾਹਜ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਭਾਰੀਦਾਰੀ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ" ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਪਣਾਈ ਸੀ। ਸਾਲ 1993 ਤੋਂ 2002 ਨੂੰ ਅੰਗਰੀਣਾਂ ਦਾ ਦਹਾਕਾ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ। ਭਾਰਤ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਸੰਸਦ ਨੇ "ਅਪੰਗਤਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ (ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਭਾਰੀਦਾਰੀ) ਐਕਟ, 1995" (1996 ਦਾ ਐਕਟ 1) ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਇਹ "ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।" ਸਮਾਜ ਭਲਾਈ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ "ਫਰਵਰੀ 1996 ਦੇ 7 ਵੇਂ ਦਿਨ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਵਜੋਂ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ।"

(12) ਐਕਟ ਦੇ XIV ਅਧਿਆਏ ਹਨ। ਅਧਿਆਏ I ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 1 ਅਤੇ 2 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹ ਛੋਟਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਏ II ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਤੋਂ 12 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਤਾਲਮੇਲ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਮਾਮਲੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਧਿਆਏ III ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਤੋਂ 24 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਰਾਜ ਤਾਲਮੇਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਗਠਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਚੈਪਟਰ IV ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ "ਅਪੰਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਾਪਰਨ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ" ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਧਿਆਏ V ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਤੋਂ 31 ਤੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਉਪਬੰਧ ਹਨ ਜੋ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ, ਗੈਰ-ਰਸਮੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣਾਉਣ, ਨਵੇਂ ਉਪਕਰਨਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਨ ਸਹਾਇਕ ਉਪਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅੰਗਰੀਣ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਸਿੱਖਿਆ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ।

(13) ਅਧਿਆਏ VI ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 32 ਤੋਂ 41 ਹੈ। ਇੱਕ ਨਟ-ਸ਼ੇਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ

ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਲਈ "ਅਪੰਗਤਾ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ" ' ਧਾਰਾ 33 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ "ਕੰਮ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ..... ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।" ਜੇਕਰ ਅਪਾਹਜ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ "ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਭਰਤੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ " ਰਿਕਾਰਡ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣੇ ਹੋਣਗੇ। ਅਪੰਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਕੀਮਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰੇ ਭਾਵੇਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਵਿੱਚ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ 3% ਸੀਟਾਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਾਰਜ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 5% ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਹੋਵੇ।

(14) ਅਧਿਆਇ VII ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਅਤੇ 43 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਅਧਿਆਇ VIII ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਪਾਹਜਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਤਕਰੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ IX ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 48 ਅਤੇ 49 ਹਨ। ਇਹ ਖੋਜ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਪਾਂਸਰ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ X ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 50 ਤੋਂ 55 ਹਨ। ਇਹ ਅਸਮਰਥ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ XI "ਗੰਭੀਰ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ" ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ XII (ਸੈਕਸ਼ਨ 57 ਤੋਂ 65) ਅਸਮਰਥ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ XIII (ਸੈਕਸ਼ਨ 66 ਤੋਂ 68) ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬੇ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ XIV ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 69 ਤੋਂ 74 ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਫੁਟਕਲ ਹਨ। ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 72 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ "ਫਿਲਹਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹੋਣਗੇ ..... " ਧਾਰਾ 73 ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ।

(15) (15) ਐਕਟ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਅਪਾਹਜਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਸ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਮੈਂਬਰ ਅਪੰਗਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹਨ। ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਨੂੰ ਹਕੀਕਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ। ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਪਾਹਜਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਘੱਟ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਸਕਣ। ਇਸ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(16) ਇਹ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(17) ਧਾਰਾ 32 ਅਤੇ 33 ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ:-

32. ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਜੋ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ- ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰਾਂ ਇਹ ਕਰਨਗੀਆਂ-
- (a) ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰੋ, ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ;
- (b) ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਪਛਾਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪੋਸਟਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੱਪਡੇਟ ਕਰੋ।
33. ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ - ਹਰ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਹਰੇਕ ਸੰਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ -
- (1) Iblindnessor1lowVvision;;
- (111) ਲੋਕੋਮੋਟਰ ਅਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਸੇਰੇਬ੍ਰਲ ਪਾਲਸੀ।
- ਹਰੇਕ ਅਪੰਗਤਾ ਲਈ ਪਛਾਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪੋਸਟਾਂ ਵਿੱਚ;

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਦੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ, ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਵਿਭਾਗ ਜਾਂ ਅਦਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਦੀ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। .

(18) ਸੈਕਸ਼ਨ 32 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰੀਰਕ ਅਸਮਰਥਤਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਕਸਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਹੰਗਾਮਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਹੱਥ ਦਾ ਅੰਗੂਠਾ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੰਗਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਰਜੀਕਲ ਖੋਪੜੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਅਤੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਨੌਕਰੀ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪੋਸਟ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਭਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ "ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ" ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਕਾਰਨ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰੀਰਕ ਅਪਾਹਜਤਾ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ, ਸਰਕਾਰ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਮੁੱਠੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਆਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਪੋਸਟਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਲਵੇ। ਇਹ ਐਕਟ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸਿਰਫ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ।

(19) ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ "ਹਰੇਕ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ 3% ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ, ... ਹਰੇਕ ਅਪੰਗਤਾ ਲਈ ਪਛਾਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਅਪਾਹਜਾਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਕੇ ਅਪਾਹਜ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(20) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੈ? 2 ਮਈ, 1997 ਨੂੰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ - 24 ਨਵੰਬਰ, 1982, 30 ਦਸੰਬਰ, 1986 ਅਤੇ 16 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਦੇ ਪੱਤਰ। ਇਹਨਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਤੋਂ 6 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਲਾਸ I, II, III ਅਤੇ ਟੀਵੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਵਿੱਚ 3% ਅਸਾਮੀਆਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀ। ਇਸ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਭਾਜਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

- (i) ਘੱਟ ਨਜ਼ਰਾਂ ਦਾ ਅੰਨ੍ਹਾਪਣ 1%
- (ii) ਸੁਣਨ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ 1%
- (iii) ਲੋਕੋਮੋਟਰ ਅਪੰਗਤਾ ਜਾਂ ਸ਼ੇਰੇਬੁਲ ਪਾਲਸੀ। 1%

ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਪਾਹਜਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਅਨੁਬੰਧ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ 'ਦਿ ਪਰਸਨਜ਼ ਵਿਦ ਡਿਸੇਬਿਲਿਟੀਜ਼ (ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ) ਐਕਟ, 1995 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ।

ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨੂੰ 100 ਪੁਆਇੰਟ ਰੋਸਟਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਆਇੰਟ 11.40 ਅਤੇ 71 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਦਿੱਤੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(21) ਉਪਰੋਕਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ "ਰਾਜ ਵਿੱਚ" ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਵਿੱਚ 3% ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ। ਅੰਗਰੀਣ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ 1995 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਪਬੰਧ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। 100 ਪੁਆਇੰਟ ਰੋਸਟਰ ਵਿੱਚ ਪੁਆਇੰਟ 11, 40 ਅਤੇ 71 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸਾਢੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਖਵਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਕਲਾਸ I ਅਤੇ II ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(22) ਮੰਨਿਆ, 2 ਮਈ, 1997 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਨੇ 15 ਸਤੰਬਰ 1997 ਨੂੰ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 26/97 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇਹਨਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੇ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਮਨਿਸਟਰੀਅਲ ਸਟਾਫ਼, ਅਕਾਊਂਟਸ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸ I, II, III ਅਤੇ IV ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਸਿਰਫ਼ ਸਟਾਫ਼ ਅਤੇ ਚਪੜਾਸੀ।"

(23) ਕੀ ਬੋਰਡ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਕੀ ਇਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ?

(24) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 32 ਅਤੇ 33 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ, ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ਼ "ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ" ਕੋਲ ਹੈ। ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 1995 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ "ਸਿਰਫ਼ ਮਨਿਸਟਰੀਅਲ ਸਟਾਫ਼, ਅਕਾਊਂਟ ਸਟਾਫ਼ ਅਤੇ ਚਪੜਾਸੀ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ" ਅਪਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ....। ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਕਲਾਸ II ਦੀ ਪੋਸਟ ਹੈ, ਲਈ ਭਰਤੀ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ 3% ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਹੋਈ। ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(25) ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਛੋਟੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਕਲਾਸ I ਅਤੇ ਕਲਾਸ II ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਰਗਰਮ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। . ਅੱਜ ਤੱਕ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਕਲਾਸ I ਅਤੇ II ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੋਸਟ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਕੇ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਇਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਵਸਤੂ ਹੈ। ਇਹ ਅਪਾਹਜਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਘੱਟ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰਵਾਸ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਤਾਲਮੇਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ, ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰਤਵਾਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਰਾਜ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(26) ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 2 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ *ਰਾਹੀਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਕੂਲਰ* ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸਨਾਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੋਰਡ ਰੋਸਟਰ ਪੁਆਇੰਟ 11, 40 ਅਤੇ 71 'ਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੰਗ ਵਰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਬੋਰਡ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ 15 ਸਤੰਬਰ, 1997 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਕੇਵਲ ਮਨਿਸਟੀਰੀਅਲ ਸਟਾਫ਼, ਅਕਾਊਂਟਸ ਸਟਾਫ਼ ਅਤੇ ਚਪੜਾਸੀ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(27) ਸ੍ਰੀ ਮੱਤੇਵਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਨੌਕਰੀ ਲਈ. ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ "ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ" ਵਿੱਚ ਅਹੁਦਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(28) ਸ੍ਰੀ ਮੱਤੇਵਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਪਣੀ ਦਰਖਾਸਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੰਗ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ ਰਾਖਵੀਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਹੁਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਾਖਵਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੋਰਡ ਕੋਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਚੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਿ ਉਹ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਬਹਿਸ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(29) ਸ੍ਰੀ ਮੱਤੇਵਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੇ ਬਿਜਲੀ (ਸਪਲਾਈ) ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 9(ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ

ਗਏ ਹਨ:-

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿਖਲਾਈ 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ-

(ਬੀ) ਨੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਅੰਤਿਕਾ C ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਰਗਰਮ ਬਾਹਰੀ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਫਿੱਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(30) ਅੰਤਿਕਾ ਸੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਸਰਵਿਸ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਵਜੋਂ ਪਾਸ ਹੋਣ ਲਈ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸਿਹਤ ਚੰਗੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰੀਰਕ ਨੁਕਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ।

(31) ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸਿਹਤ ਚੰਗੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਨੁਕਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਕੁਸ਼ਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਸਰੀਰਕ ਨੁਕਸ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਕੁਸ਼ਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਦੇ ਉਪਬੰਧ

ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦਾ ਐਕਟ ਓਵਰਰਾਈਡ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿਰਾਦਰ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਿਯਮ ਰੱਦ ਹੋਵੇਗਾ।

(32) ਉਦੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬੋਰਡ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜੋ ਅਪਾਹਜ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਨੇ ਅਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

(33) ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 6 ਫਰਵਰੀ, 1999 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ 26 ਮਈ, 1999 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 85 ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 83 ਭਰਤੀ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, - ਮਿਤੀ 18 ਫਰਵਰੀ, 1999 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਬੈਂਚ (ਵੀ.ਕੇ. ਬਾਹ ਅਤੇ ਏ.ਐਸ. ਗਰਗ, ਜੇ.ਜੇ.) ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਰਿੱਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ - ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਹਨ।

(34) ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ।

(35) ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਣ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਉਸ ਨੂੰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਵੀ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਵੇਕਲੀ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਵਰਗੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

(36) ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਝੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ; ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(37) ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਹੈ

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਾਵੇਂ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਆਦਿ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਰਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੋਰਡ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

(38) ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

(39) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਿਸਪੌਂਡੈਂਟ-ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਸਾਮੀ ਜਾਂ ਫੌਰੀ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਾਮੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਆਰ ਐਸ ਮੌਰੀਆ ਅਤੇ ਜੇਐਸ ਨਾਰੰਗ ਜੇ.ਜੇ.

ਡਾ. ਐਸ ਐਸ ਬੈਂਸ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

CWP ਨੰਬਰ 5611

13 ਸਤੰਬਰ, 1999

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, ਵੋਲ. I, ਭਾਗ I — Rl. 10 (2) - ਪੰਜਾਬ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੇਵਾ (ਕਲਾਸ I) ਨਿਯਮ, 1974 - ਆਰ.ਐਲ. 12 (1) - ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕੇਡਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲਾ, ਚੇਅਰਮੈਨ-ਕਮ-ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪਨਸੀਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ-ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-ਸਮਝੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ-ਨਿਯਮ 10.2 ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ, ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ - Rl ਦਾ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ। 10.2 ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ - Rl ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੈਕ ਅਤੇ ਬੈਲੇਂਸ। 10 — ਦੂਜਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਆਰਐਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। 10.2 — ਸਰਕਾਰ ਪਨਸੀਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ— ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਐੱਮ.ਡੀ. ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ — ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ MD PUNSFIED ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ— ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਮੂਲ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਅਸਥਾਈ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਮਡੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਜੁਥਾਨੀ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ